

Csókai breviárium

Készülődés

Napos oldalon van az ablakom.
Errefelé többen járnak,
télidőben szárazabb az út.
Legtöbbnek csak a haját látom,
így is megismerem a szomszédokat.
A múltkor is, tán három hete,
a sarki asszonynak frissen készült
frizurája ment el az ablakom alatt.
Talán észre sem vettem...
A minap boltba menet
a kapujukon gyászjelentés,
keretben fölragasztva.

Az asszonynak ugyanaz a frizurája.

Az öcsém és a nap

A munkájából jött haza.
Valamiért dült-fült,
pedig szép napos idő volt.
A kislányom az udvarban csellengett,
s hogy felvidítsa nagybátyját,
rákérdeztett: „Ugye milyen szépen

süt a nap?” A kérdezz föl se
emelte a fejét, úgy válaszolt:
„Süssön, bassza meg, az a dolga!”

Ilyen egyszerűen tudta meg
a lányom, hogy milyen az igazság
és mi is a valóság.

Rózsák között suszterszéken

Háromlábú suszterszéken
Ül egy ember, könyv kezében.
A piacon még P. Howard
Díszelgett a sátorponyván.
De most itt a rózsák között
Vigan derül Rejtő Jenő Csontbrigádján.

Gyorsan olvas, sűrűn lapoz...
Minden laptól rózsaszirmok
Maglebbenek, lába elé lehullanak.
Egy kisleány tágult szemmel
Nem érti, hogy miért hullik
Ilyen sűrűn szíromvirág le a földre.

Ekkor látja, észreveszi,
A lapozgató könyv szellője
Érinti és lebegteti, mint a szélben...
Ül az apja, lapoz, lapoz...
Háromlábú suszterszéken,
Rózsaszirmos kiskertjében.

Estefelé könyvét csukja,
Sziromszőnyegét csodálja...
Neki is lát és egyenként
Minden szirmot elhelyezi suszterszékén.
Leteszi a konyha mellé,
Háromlábú, illatozó rózsaszékét.

Elsétált álom

Egy szép női profil
Halad lassan az ablakom előtt.
A függönyre tekint!

Kiöblített álom.

Se több, se kevesebb

Az ablakom alatt
ki így sétál, ki úgy:
egyikük lassan, kényelmesen,
a másik gyorsan, sietve rója
a kijelölt útját, oda-vissza.

Hiába a sietség, hiába
a lassú séta: az első lépéstől
így is, úgy is, a kijelölt marad.

Végzördések

Nem, nem!
Nem szabad, nem illik.
Nem, nem!
Így veszett ki belőle a gyermek.
Igen, igen!
Igen...
Így öregedjek meg?!

Ótvar

Sebeidet ne vakard le,
Kivérezhet újra-újra.
Csak egy ótvar
Lesz a helyén:
Sebeidre emlékeztet.

Hagyd a sebet,
Törődj mással,
Idő kell a gyógyulásnak.

Ki kihez

Lebontottam a teraszt,
Körös-körül épített falat.
Szabaddá tettem
A kert felé a kilátást.
Így a kert is az enyém lett!

Vagy én lettem a kerté?

Telihold

Fölhívott a lányom
messzi Indiából.
Nem sietek beszélni...
Fontosabb az ő hangját hallani,
égen és vizeken át ér el hozzám.
A hangja ott napsütés,
nekem itt teli-holdvilág.